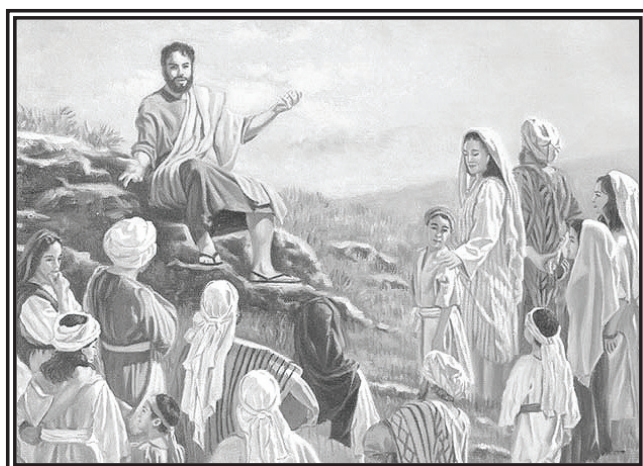


16. NIEDZIELA ZWYKŁA

EWANGELIA: Mt 13, 24-43



„Sprawiedliwi natomiast zajaśnieją jak słońce w królestwie swego Ojca”.



„Jezus opowiedział taką przypowieść: Królestwo niebieskie podobne jest do człowieka, który zasiał na swoim polu dobre ziarno”. W poprzednią niedzielę głównym motywem przypowieści była gleba, na którą padało ziarno, słowo Boże. Dziś Mateusz podaje przypowieść Jezusa, w której główną rolę odgrywa ziarno. Siewca zasiewa dobre ziarno, ale „nieprzyjaciel nasiał chwastu pomiędzy pszenicę”. Co robić? Czy trzeba chwast wyrwać? Otóż nie, bo „moglibyście wyrwać z nim także pszenicę”. Żniwa rozwiążą sprawę. Pszenica do spichlerza, chwast na spalenie. „Siewcą dobrego nasienia jest Syn Człowieczy... a chwastem – synowie Złego... a żniwem – koniec świata”. Jezus opowiada jeszcze przypowieść o ziarnie gorczycy i zakwasie. Zwróćmy uwagę na słowa:

„Będę mówił w przypowieściach, będę ogłaszał rzeczy zakryte od początku świata”. Aby przypowieść była właściwie zrozumiana, Jezus podaje jej interpretację. Przypomnijmy sobie zdanie z poprzedniej Ewangelii – „szczęśliwe wasze uszy, że słyszają”. Przypowieści są skierowane nie tylko do tłumów współczesnych Jezusowi. One są również przeznaczone dla nas, jako wskazówki na drodze do królestwa niebieskiego. Zmuszają nas do zastanowienia się, jaką jestem glebą i czy czasami nie jestem chwastem. Słowo Boże wzrasta razem z chwastem – synami Złego. Kim ja jestem – glebą urodzajną czy chwastem? Jak wzrasta we mnie dobre ziarno Słowa? Jeżeli zaczynamy być chwastem, Jezus daje nam szansę pozbycia się go w sakramencie pokuty. Korzystajmy z niego, bo nikt z nas nie jest bez grzechu. W innym wypadku „wrzucą do rozpalonego pieca. Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów”. Musimy zasłużyć, abyśmy nie płakali i nie zgrzytali zębami. Bądźmy „sprawiedliwymi, którzy zajaśnieją jak słońce w królestwie swego Ojca”. „Ojcze nasz... bądź wola Twoja”.

Adam Żak

Droga Siostrze Mario Magdaleno!

Jednym z najpiękniejszych dialogów zapisanych w Ewangelii jest ten, w którym Pan Jezus rozmawia z Siostrą Patronką po swoim Zmartwychwstaniu.

Kilka słów splecionych w rozmowę serc.

Życzymy, aby podobnie jak św. Maria Magdalena, każdego dnia przeżywała Siostra zachwyty ze spotkania z Jezusem i zawsze czuła delikatność Jego wezwania, kiedy zwraca się do Siostry po imieniu.

ŻYCZENIA



IV TYDZIEŃ PSAŁTERZA

19 lipca 2020r. - NIEDZIELA
Imieniny: Lutobora, Wincentego
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Mdr 12,13.16-19
PSALM: 86, 5-6. 9-10. 15-16a
2. czytanie: Rz 8,26-27
EWANGELIA: Mt 13,24-43

20 lipca 2020r. - PONIEDZIAŁEK
Imieniny: Czesława, Małgorzaty
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Mi 6,1-4.6-8
PSALM: 50, 5-6. 8-9. 16b-17. 21 i 23
EWANGELIA: Mt 12,38-42

21 lipca 2020r. - WTOREK
Imieniny: Pauliny, Wiktora
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Mi 7,14-15.18-20
PSALM: 85, 2-3. 5-6. 7-8
EWANGELIA: Mt 12,46-50

22 lipca 2020r. - ŚRODA
Imieniny: Bolesława, Mileny
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Oz 10,1-3.7-8.12
PSALM 105, 2-3. 4-5. 6-7
EWANGELIA: Mt 10,1-7

23 lipca 2020r. - CZWARTEK
Imieniny: Bogny, Żeliszawa
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Ga 2,19-20
PSALM 16,1-2a i 5.7-8.11
EWANGELIA: J 15,1-8

24 lipca 2020r. - PIĄTEK
Imieniny: Kingi, Olgi
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Jr 3,14-17
PSALM Jr 31, 10. 11-12b. 13
EWANGELIA: Mt 13,18-23

25 lipca 2020r. - SOBOTA
Imieniny: Krzysztofa, Walentyny
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: 2 Kor 4,7-15
PSALM 116B,10-11.12-13.15-16.17-18
EWANGELIA: Mt 20,20-28



1. W środę, 22 lipca, o godz. 6³⁰ Msza święta w intencji s. Marii Magdaleny z okazji jej imienin. Pamiętajmy o drogiej Siostrze w naszych osobistych modlitwach.
2. W sobotę wspominamy św. Krzysztofa, Patrona kierowców. Tego dnia szczególnie modlimy się o bezpieczeństwo dla wszystkich podróżujących. Błogosławieństwo kierowców i pojazdów po Mszy świętej o godz. 18⁰⁰.

LIPCOWA REFLEKSJA O SZKOLE

Minęły już ponad trzy tygodnie, jak zabrzmiał w naszych szkołach ostatni dzwonek. Mamy wakacje! Czas radości, wolności i odpoczynku!

Tego ostatniego dzwonka nawet nie usłyszeliśmy... Zakończenie roku odbyło się zdalnie... Świadectwa ukończenia kolejnej klasy wielu uczniów jeszcze nie odebrało...

Bo tak naprawdę ostatni dzwonek zabrzmiał w tym roku już 11 marca. Po tamtym dniu szkoły opustoszały w związku z szalejącą w Europie epidemią koronawirusa. Jakiś czas później rozpoczęły się lekcje przez internet.

Ale szkoła, to przecież nie tylko lekcje... Wszyscy stęskniliśmy się za spotkaniami na przerwach, rozmowami i bieganiem po szkolnym boisku...

Wszyscy zostaliśmy zmuszeni do spędzania czasu tylko i wyłącznie w domach.

Lekcje online pozwoliły nam posłuchać nauczycieli; usłyszeć, a czasem nawet zobaczyć dzięki kamerce, kolegów i koleżanki.

Tak za nimi wszystkimi tęsknię... Za tymi, których lubię bardzo i za

tymi, których lubię trochę mniej. Jak bardzo brakowało mi lekcji w realu. Nauczycieli, kolegów, koleżanek i całego szkolnego życia. A kiedyś tak bardzo na to wszystko narzekałam...

Nauka zdalna była trudna. Musieliśmy wykonać bardzo wiele zadań, poleceń, rozwiązać liczne testy i quizy. Odpowiedzi na pytania musieliśmy szukać sami lub u rodziców.

I ciągle jesteśmy w niepewności, co będzie dalej...

A wszystko przez małego wirusa, którego wielki i nowoczesny świat nauki nie może poskromić.

Bardzo martwię się o tych, których dotknęła epidemia. Wiem też, że i ja i wszyscy jesteśmy ciągle narażeni na zakażenie.

Wraz z moją rodziną polecam cały świat opiece Pana Jezusa i Matki Najświętszej. Wiem, że jak będę prosić o zdrowie, to Pan sprawi, że wszystko skończy się dobrze.

Wakacje przeżywam inaczej niż zwykle. Liczę, że 1 września pierwszy dzwonek zabrmi tradycyjnie w mojej szkole, a klasy i szkolne ławki zapełnią się uczniami.

zc

POSŁUCHAJ PAPIEŻA FRANCISZKA

„Nawet gdy funkcję kapłaństwa służebnego uważa się za „hierarchiczną”, trzeba dobrze pamiętać, że jest całkowicie podporządkowana świętości członków mistycznego Ciała Chrystusa.

Jego kluczem i zasadą nie jest władza pojmowana jako panowanie,

ale władza szafowania sakramentem Eucharystii. Stąd rodzi się jego autorytet,

pozostający zawsze na służbie ludu. Pojawia się w tym zakresie wielkie wyzwanie dla duszpasterzy i teologów, którzy mogliby pomóc w większej akceptacji poszanowania dla możliwej roli kobiety tam,

gdzie podejmuje się ważne decyzje w różnych kręgach Kościoła.”